

naturligvis bliver taget ved Laan til de private Baner. Jeg tror ikke, at vort årlige Budget kan taale at forøges med flere og større Udgifter, og saa vidt mig bekendt, kunne vi vente, at Finansloven næste Aar vil blive behjrdet med de samme Udgifter i en lignende Grad. Det er min Hovedbetragtning, hvorfor jeg, selv om jeg betragter Anlægget af et Dobbeltspor, som her finder Sted, som et nyt Baneanlæg, har tilladt mig at stille Vindringsforslaget under Nr. 5, og jeg tillader mig derfor i Henhold til disse mine korte Bemærkninger at anbefale mit Vindringsforslag til Tingets velvillige Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Som det fremgaar af Betænkningen, er jeg enig med hele Udvalget i at anbefale Vindringsforslaget Nr. 2, som er stillet af den højtærede Minister og angaar en Viadukt for Køge-Landevej ved Roskilde Station. Jeg har ved Selvsyn paa Stedet faaet den Overbevisning, at det vil være uforparligt at nægte dette Beløb. Jeg har den Mening, at er der noget Sted, hvor Anlægget af en Viadukt er berettiget, er det paa dette Sted, og derfor har jeg ikke kunnet finde det rigtigt at være med til at nægte dette Beløb. — Ligeledes er jeg enig med Flertallet i selve Hovedforslaget. Jeg tilraader Dobbeltspor paa hele Linien fra Roskilde til Korsør, og jeg er ogsaa enig i de Grunde, der ere anførte baade i Betænkningen og af den højtærede Ordfører. Der er et enkelt Punkt, nemlig Laaneparagraffen, med Hensyn til hvilket jeg kommer til det samme Resultat som Flertallet, men ad en noget anden Vej. Jeg har ikke fundet det nødvendigt at gøre nogen særlig Bemærkning herom i Betænkningen, og jeg tror derfor, det vil være rigtigt, at jeg her gør et Par Bemærkninger med Hensyn til min Stilling til denne Sag. Vrede Medlemmer ville dels af Betænkningen og dels af den ærede Ordførers Udtalelse her i Dag, ligesom ogsaa af de Bemærkninger, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Bandborg) angående hans Stilling til Laaneparagraffen, have lagt Mærke til, at Grunden til, at Flertallet gaar mod ham, er den, at man ikke anser det her foreslaaede som noget nyt Anlæg, men mener, at det er en Udvidelse af et bestaaende Anlæg. Som Følge deraf er man enig om, at den sidste Del af § 1, nemlig disse forskellige Forandringer og Udvidelser ved Stationerne fra Roskilde til Korsør, bør afholdes paa sædvanlig Maade af Statsbanens Driftsindtægter paa Finanslovens § 27, medens man for den første Dels Vedkom-

mende, nemlig selve Dobbeltsporet, da denne Del skal betragtes ikke som et nyt Anlæg, men som en Udvidelse af det bestaaende Anlæg, ogsaa kan gaa med til at stryge Statslaanet, hvorimod det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds er af den modsatte Opfattelse. Jeg maa hertil sige, at dette Spørgsmaal, om det er et nyt Anlæg eller ikke, er ganske underordnet for mit Vedkommende, det er noget, jeg aldeles ikke tager Hensyn til, og det er noget, som Rigsdagen i det hele taget ikke har taget Hensyn til i de 50 Aar, vi have bygget Jærnbaner. De Herrere ville ikke kunne nævne et eneste Eksempel i saa Henseende, uden for de tre store Tilfælde, hvor vi have tyet til Statslaan i Anledning af Jærnbaneanlæg. Vil man nu til at gøre gældende, at Spørgsmaalet om Statslaanet skal afgøres af Hensyn til, om det er et nyt Anlæg eller ikke, naar man ind paa et helt nyt Princip, som vi aldrig før have kendt. Maa jeg i den Henseende minde om, hvad jeg for Resten har haft Lejlighed til at udtale tidligere her, at den første Gang vi rejste Statslaan i Anledning af Jærnbaneanlæg, var ved Loven af 10de Marts 1861, da den jydsk-sjydske Længdebane fra Nyborg til Aalborg med Undtagelse af et kortere Stykke blev vedtaget tilligemed den nordjydskke Længdebane fra Langaa til Struer. Der blev da vedtaget et samlet Baneanlæg til et Beløb af 26,300,000 Kr. Man vedtog da for første Gang delvis Statslaan, og det var ikke af Hensyn til, at det var ny Anlæg, men det var af Hensyn til, at det var et stort Kompleks, saa meget paa en Gang, at det ikke lod sig gøre at afholde Udgiften af de årlige Indtægter alene. — Anden Gang man gik til Statslaan i Anledning af Jærnbaneanlæg, var, da man købte de sjællandske Jærnbaner ved Loven af 2den Juli 1880. Der blev, som det vil erindres, brugt 51 Millioner Kr. til Indkøb af disse Baner, og den største Del af denne Sum blev tilvejebragt ved Laan, men ingenlunde fordi der var Tale om ny Baneanlæg. Tredje Gang var ved Loven af 8de Maj 1894 om de forskellige Statsbaneanlæg, nemlig Statsbaneanlægene ved Kjøbenhavn til et Beløb af henved 9 Millioner Kr., Banen fra Klampenborg til Helsingør henved 5 Millioner Kr. og Banen fra Ringe til Nyborg til 1,575,000 Kr., Banen fra Slagelse til Værsløv 2 Millioner Kr. og Viborg Banegaard 1/2 Million Kr., alt sammen foruden Ekspropriationsudgifter, det var i alt 18 Millioner Kr. foruden at der under samme Dato udfom en Lov om private Baner, som vilde foranledige Udgifter til et Beløb af